



Ez a történet harmadik része.  
Olvasd el, majd... Alkosd meg!

## A BÉKÜLÉS

Tarkő, a tündér, el akarta küldeni két lányát, hogy megkeressék apjukat. A lányok különböző természetűek voltak, ezért nem tudtak megegyezni, hogy kinek a neve alatt utazzanak. Ezért úgy döntöttek, hogy anyjuk tanácsa ellenére külön utaznak.

Olt gyorsan szaladt előre, Maros lassan, csendben ment, és ahogy haladtak, mindketten folyókká nőttek, duzzadtak.

Olt rohant előre, mindent összezúzott, ami az útjába került. De amikor egy szoroshoz ért, annyira elfáradt, hogy alig tudott tovább folyni. Megállt, és keservesen sírni kezdett:

- Ó, miért nem hallgattam anyám tanácsára! Itt egyedül kell elpusztulnom.

Miközben sírt, meghallotta Maros szelíd, hívó hangját:

- Gyere, Olt, gyere! A Duna átölelt engem, és elvisz apánkhoz. Gyere, téged is magával visz.

Egymást átölelve látták meg apjukat, aki szomorúan állt a Fekete-tenger partján, éppen ott, ahol a Duna a tengerbe ömlik.

- Apám, apám! Nézz ránk, itt vannak a lányaid, Maros és Olt! De többet nem tudtak szólni, elmerültek a tengerbe, és eltűntek nyomtalanul.



**Készíts jegyzeteket a szöveg  
legfontosabb információiról!**

**A jegyzetek lehetnek: gondolattérkép, táblázat,  
rajz stb.**